

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και πέμπτον άριθμούμεν χρόνον
κι' Έδρα μας ή πόλις ή των Παρθενώνων.

'Ετος χίλια κι' οκτακόσια κι' ένενήντα σόν έννιά.
νόσι πόλεμοι λυσσώδεις μέσ' σ'τόν ψεύτη τόν ντυνηά.

Γεννάθη τριάντα
και μούρια τά πάντα.

'Εξάκοσα σαράντα κι' έννιά,
έκλογαίς, τενεκές, χωριά.

Δεινός άγών των έκλογών.

Πώς μάς θωρείς άκίνητη, Πατρίδα δεξασμένη ;
ή παρελθόν έπίρασες ; τί μέλλον σέ προσμένει ;
γιατί γλυκό χαμόγελο 'στά χείλη σου χαράζει ;
γιατί 'στό στήθος ή καρδιά λαχταριστή σπαράζει ;
γιατί φουρνούν γύρω σου τόσας χρυσαις έλπίδες ;
γιατί κτυπούνε τομπάνα και όβρατα κι' άσπίδες ;

Ολόγυρά σου τά βουνά κι' οι λόγγοι στολισμένοι
σου Μεσσίας χαιρετούν, κι' ή θάλασσα' άφρισμένη
πάλι σέ πέτραις άσισταις προαιωνίων βράχων
ή τόσ' άνδραγαθήματα κλεινών άστακομάχων.

Μέ χρόνια μόλις 'πέρασαν σάν νάτανε μιά 'μέρα,
πού 'σκόωσαμε κι' έμεις πολεμική παντίερα,
ή χρόνια μόλις 'πέρασαν, πού 'βγήκε τό λεπίδι,
'άκονη τούς πολεμιστάς τούς πάει ριπιτιδί,
'άκονη φρίσα βλέπομε Ξυπνοί και 'στ' όνειρό μας
ή σακαράκαις τρίζωντας περνούμε τόν καιρό μας.

Πώς 'πέρασαν άληθινά όδύ τιμημένοι χρόνοι
ή σ'ήμερα σηκώνεται 'στούς ούρανούς ή σκόνη
ήν ποδαριών, πού τ'αυτίφην με τόσο καρδιοκτύπι...
Πώς μάς θωρείς άκίνητη ; Πατρίδα, τί σου λείπει ;

Αφός 'στης κάλπαις ό Μωρβός, ή Ρούμελη 'στό πόδι,
ήγγον κοιλιάδες και βουνά μέ βόγγον θηριάδη,
αβάνει 'μπρός μας άνοιξι, ξεχεινεται τό μαράζι,
πού θοδωρή τό μέτωπο κρυφά γλυκοχαράζει
ή έρπαιος ή κίνισος, τού γένους τό ξεμέρωμα,
ή τό κιαλάρουμε πολλοί με μούτρα για σιδέρωμα.

ήν Τρίπολι φωνάζουσε πως έχ' ή φάβα λάκκο
ή ξεσπαθάνει Βίρβογλας με Τριανταφυλλάκο,
ή γάται κι' ό Μπακόπουλος με λίντονο μανία,
'ό Μπωναπέργης, πού θωραεί τό πόλεμο ρομάντζο,
ή μαμά ή μαίνεται μέσα 'στη Γορτυνία,

κι' οι Κορδοκαλούμπηροι ξεσπούν 'στόν Κορομάντζο.
Φριμάζει μέσα 'στην 'Αργιά κι' ό Ντάλλας κι' ό Μιλας,
και πάει κόντρα Κυριαζής, κόντρα κι' ό Πεταλάς.

Βλέπω 'στην Αιγιάλεια τόν Πολυχρονιάδη
και τόν Παναγιωτόπουλο, Παιδείας φωτοδότη,
πού φως και τούτος 'σκόρπιος 'στών φώτων τό ρημάδι,
έκει κι' ό Μελετόπουλος, διπλωματία πρώτη.

'Ο Νικολάκης Σράβλιετι, όπου μάς είπε πρώτος
πως θάβγη κούφιος κι' άκαπος ό τού πολέμου κρύτος,
αυτός πού τρανολάλησε τί μόμολα θά γίνη
μάχηται μέσ' 'στην Αίγινα με τόν Μωραϊτίνη.

Μέσα 'στης 'Ανέρου τό νησί πολέμου πανηγύρι,
μπούμε 'Εμπεϊρικός άπ' έδώ μαζί με τόν Καίρη,
μπούμε Νεγροπόντης άπ' έκει μαζί με τόν Καμπάνη,
με μπάμ και μπούμ κι' ό Μπουμπουρας κι' ό Μπίστης, κατα-
με σούκα στεφανώνονται και βγαίνουσε παγάναις [φθάνει,
και πέρνουσε γι' αυτούς φωτιά θρεμμίναις παραμάναις.

'Ετ' 'Αργος κορόνει Καρατζάς, Κωτοσάκος, Πολυγίνης,
άπει της στρούγγας της τρανής, με τώρα σκορπισμένης,
έκει κι' ό Φερμακόπουλος πηγαίνει κούτσου κούτσου
και πετοκόβει τό σπαθί του Κώστα τού Πλατούσσα.

'Στην 'Αρτα τήν ΐξακουστή με τά κολλά τά κάστρα,
πού 'δοξασθήκαν πρώτα,
όδύ Καραπάνοι πολεμούν, πρώτου μεγέθους άστρα,
ή Κωνσταντής κι' ό Γιώτα

Νά κι' ό Βαρζέλης, μάστορας πολυμηκής μεγάλης,
φουσκώνει κατακόκκινος κι' ό Λάμπρος, ό Μιγάλης,
άνθιζει κι' ό Γεροφυλάξ, γαροφαλή και κρινος,
κι' ό Κοτσιφάκης κελαιδίε σάν κότσουρας κι' έκρινος.

Κάτω 'στού Βάλτου τά χωριά, 'στά πίντε Βιλαέτια,
φατε και πείτε, βρέ παιδιά, κι' άς λείψουν τά σκελίτζια,
έκει θερμούς πολεμιστάς τόν Καραγιάννη 'ρίστω,
τόν Στράτο τόν καμαρωτό, τόν Στάικο, τόν 'Ισκο,

καί μὲς 'στὸν Βόλο τὸν τρανὸ, ποῦ τῶρ' ἀκόμη τρέμει
μῆπως μιά 'μίρα Ξαναῖθ τὸν Τούρκο τὸν Ἐτίμη,
τάρματωλῆμα πολεμοῦν Καρτάλη καὶ Τοπάλη
κί 'εἶν' αἰματώδης πάλι,
κί 'ὁ Κασσαβίτης ἄγριος ταντόνι τὸ ρουθῶνι
κί 'ἀπὸ τοῦ Γίβα τὸν λαίμη γίβας κρεμοῦν κουδοῦνι.

'Ὁ Γουλιμὲς 'στὴ Βόνιτσα, κί 'ὁ Τσίλιος μὲ τὸν Τσίγκα,
γιανοῦμι, τὰ ποτήρια μας σπάστα, μορὴ Μαριόγκα,
τὸ Γύβιο 'περήσανο φωτιά καὶ λάβα χύνει
μὲ τοὺς Πετροπουλάκηδες,
καὶ 'στῆς Κερκύρας τὸ νησί τοῦ Κόντη τὸ σκαρπίνι
παταὶ τοὺς Βασιλάκηδες.

'Στὸν Δομοκὸ, ποῦ 'γίνηκε γιὰ τὸν Ἐτίμη τάφος,
ὁ Φωτιάδης μάχεται, Ζαρίμπας καὶ Ζωγράφος,
καὶ 'στῆν Δωρῖδα, βρὶ παιδιὰ, ποῦ γαλατάδες βράζει,
Χλωρὸς, Ἀναγωνιόπουλος, καὶ Λοιδωρικὴς βράζει,
μὰ ρυζέται κί 'ὁ μάχιμος Ἀνδρίτσος καὶ βαρεῖ,
γερὰ κυπῆ κί 'ὁ Μαστραπῆς καὶ δὲν ὑπεχωρεῖ.

Βλέπω μὲς 'στὴ Λιμπρὰ
ροβερό παλληκαρῶ,
τοῦ Παππαμυχλοπούλου τὸ ρητορικὸ παιδί,
καὶ κοντὰ τοῦ κλαιθεῖ
ὁ Στελλάκης μὲ τὸν Λορὰ
τὰ μισὰ μὲς καὶ μὲ λῦρα.

'Στὸ Καστρί τὸ 'παίνεμο μ' ἀνοικτὰ προβάλλει στήθεϊ
ὁ Σταμάτης μας ὁ Μήτσος, ποῦ 'πολιμὲς 'στ' ἀλήθεια,
νὰ κί 'ὁ Ρέπουλης ἀντίκρο μὲ καλίμη λιγερὸ
σάν λεπίδι κορτερό.

Μέσα 'στὴν Εὐρωτανία πέρνει πῶζας ὁ Βουλκιώτης,
ἓνας μάχιμος ἱππότης,
καὶ 'στὴ Ζάκυνθο τὸ φῶρε
τραγουδεῖται λὰ μινῶρε
κάθε Νηόνιου τροβαδοῦρου, κάθε κανταδόρου πλάνου,
γιὰ τὸν κάθε Κόντη Ρώμα, τὸν Λομβάρδο, τὸν Στεφάνου,
πέρνει κί 'ὁ Πλακῆς ὁ Ζήσας κί 'ὁ Μελισσηνὸς κουράγι
κί 'εἶναι μία βουρλισία μὲς 'στὸ φῶρε μὲ τὸν Ἄγιο.

Μὲς 'στῆν Ἡλεία λαμπερὸς ὁ γαῦρος Κρεστανίτης
ὡσάν Ἀποσπερίτης,
καὶ γύρω γύρω Πετραλιᾶς, Ἀγγερινὸς καὶ Πούλια,
κί 'ὅπου παταὶ τὸ πόδι των βλῆπεις καὶ βγαίνουν φούλια.
Λάμπου κί 'οἱ Στεφανόπουλοι, κορμὸ μέγαλο κλάδο,
μὲ τὸν Παπαγιαννόπουλο καὶ μὲ τὸν Σπηλιάδη,
Δαλιάνης καὶ Μητρόπουλος, Σιάνης μὲ τὸν Δόγκα,
καὶ πάλι τὰ ποτήρια μας σπάστα, μορὴ Μαριόγκα.

'Στὴν Θῆβα τὴν ἐπτάπυλη, ποῦ βλῆπει πρὸς τὴν Κάβα,
ἱμπρὸς εἰς τὸν Δὸν Στίρανο κανεῖ δὲν πνέει μπάε,
'στῆν Θῆβα τὴν ἐπτάπυλη νίκη γιὰ σὲ τραγοῦδι,
Σκουλοῦδη μου, Σκουλοῦδη,

'στὴ Θῆβα Στίρνος κτυπῆ μὲ τὰ χρυσὰ τὰ βόλια,
ποῦ πᾶς, φτωγὴ Παπακαγιατῆ κί ποῦ πᾶς, καυμένη Κόλια;
'στὴ Θῆβα τὴν ἐπτάπυλη γιὰ σὲ τρανὸ τσουμποῦσι,
Πετούση μου, Πετούση.

Βαλίτας ὁ Σαντορνήσιος καθὼς κί 'ὁ Μαρκεζίνης
κοχλάζου σάν Ἡρακλεῖο εὐσοτὸ τῆς Σαντορνήνης,
καὶ πηλαῶν 'στὴν ἐνδοξὸν παλαιάτραν τῆς τιμῆς
Δελίνδας καὶ Σινεδιὸς καὶ Σίμος κί 'Ἀσιμῆς.

Φριμάζου τὰ Καλάβρυτα, Ζαφηνῶν φωνῆ,
τρὶς πολεμοῦν Ζαφηνῶν—ὄρὶ καὶ τί θὰ γίνῃ;—
ἓνας βουδὸς κί 'ἀμύλητος, κί 'οἱ δύο μὲ μιλιά,
καὶ κόντρα των ὁ Πετρεῖας μὲ τὸν Φωτῆλα βγαίνει.

'Ὁ Τάκης ὁ Σταυραετὸς ἀρχίζει πατατράκα
μέσα 'στὴν Καλαμπάκα,
καὶ 'στὰς Καλάμας Περρωτῆς
καὶ Παππῶ Φλίσας μαχητῆς,
Μαυρομυχάλης καὶ Ἀγυρῆς,
ὄλο λουστρίνι καὶ σαγρῆς.

Μὲς 'τὴν Καρδίτσα—γαῖρ' Ἑλλῆς—
Παλάσκας ὁ φουσανελάς,
Τερτίπης ὁ περὶσημος, Φραγκιῶδης ὁ γεννάδας,
ὁ Ζωγλοπίτης ὁ βραδὺς κί 'ὁ στερωτὸς Ζαρκάδας.

Φεγγοβολοῦν τὰ πύλαγα, κανίζει τὸ Ζητοῦνι,
'στὴν Καρυστία κήρυξ τὸν πόλεμο, κῆρ Δούνη,
νὰ κί 'ὁ Λεβέντης, λεβεντίας καὶ δράσεως μαχίμου,
κί 'ἀκούω ν' ἀστραποβροντῆ τὸν Καττηνικολῆ μου.

'Στὴν Κραναία Μομφεράτος
καὶ Τραυλὸς καὶ Βενεράτος,
δύο πρώτοι Μιτατάδες μίε' ἀπὸ τὰ Μιτατάτα,
δυνατὰ καπατανάτα,
ὁ Μαρκότος, ὁ Μουσοῦρης,
μαχητὰ μεγάλης μοῦρης,
καὶ 'στὸ τέλος ὁ Ρωμάνος,
ντιστογατὶ μεγαλουσιάνος,
ἴσιος στίκεται κί 'ὀρθὸς
'Ἄδωκ, Ἄραμις καὶ Πέρος,
καὶ μοιράζει τσιγαρίτα,
κί 'ὄλα ἕξι' ἐπαρὶ τα.

Ἀνδρινὸ καὶ Καραβία
'στὴν Ἰθάκη 'μπρὸς Ἐνοίγω,
Στῆθ καὶ Δελακοβία
καὶ Καλοῦστα 'στὸ Τσιρίγο,
κί ἄλλος δευτέρως Καλοῦστης μὲς 'στὴν Κουουρία φθάνει
μὲ τὸν Πέτρο, τὸν Βοζίκη, καὶ μὲ τὸν Χασαπογιάννη.

Κάτω 'στὴν Λακεδαίμονα Γεϊώργης Μαυρομυχάλης,
Μπίης ἄλλης μεγάλης,
Ματάλας, Μελετόπουλος, καὶ κάθε πρῶτο τῶκα,
κί 'ὁ Κοπανίτσας ὁ νταῆς μαζὶ μὲ τὸν Ἰζωρετζάκη.

'Στὴν Ἀρίσσια, ποῦ 'στάθηκε μπροστὰ 'στους Τούρκους βρῆ-
βρυχάται Πιτινῶπουλος, Φίλιος, Μακρὸς καὶ Ζάχος, [χορὸς]
καὶ μὲς 'στὴ δόλια Λεβαδεῖα,
ὁ Νι Μπουσίρης, βρὶ παιδιὰ,
βάζει γερὸ ταμποῦρη του τὸν γίγαντα τὸν Λάμπρα
'μπρὸς 'στὸν Παπασταθόπουλο, ποῦ τοὺς παταὶ τὴν κἀπα.

Μὲς 'στῆς Λευκάδος τὸ νησί,
ὅπου λευκότες περισσῆ,
βλῆπω τὸν γέρο Τσαρλαμπᾶ
εἰς τὸν Καλκάνη ν' ἀκουμπᾶ,
καὶ νὰ σηκώνῃ μύτη
'μπρὸς 'στὸν Βαλωρίτη.

Μὲς 'στὴν Λοκρίδα ριχίται Θανάσης Εὐταξίας,
ἐξόσυχος νέου κόμματος, τοῦ Κόντη Γαλαξίας,
μίσχ 'στὴν Μεγαλόπολι Ζέρβας καὶ Κατριάνος,

Οι Ξυλένιοι φαρλατάδες, από τὸ μεθύσι σκίνιες,
πᾶνε 'στους ὑπόψηφους γιὰ ν' ἀκούσουν παρλαπίτες.

καὶ μὲς 'στ' Ἀνάπλι τὸ κλεινὸ βροντῆ Ποταμιάνος,
κί 'ὅμπρός σ' αὐτὸν ὑποχωρεῖ καὶ κάνει νὰ τὸ στρίψη
ὁ Γάμμα Φαρμακόπουλος, τοῦ Θεωδωρῆ τ' ἀνήψι.

Καὶ 'στὰ μεγάλα Μέγαρο, ποῦ βγάζουσι σκέρτα τόσα,
Γεωργῆς Ἀναστασόπουλος μὲ προχισμένη γλώσσα,
ὅπου τσακίζει κόκκαλα καὶ κόβει σὰν φαλλίδι,
ἔχωντας σύντροφο γερὸ καὶ τὸν Νικολαῖδον,
ὅμπρός εἰς τὸν Φιλάρτο καὶ τὸν Κανάκη στίκει
κί 'ἀνοίγει τὸ τουφεκι,
μὰ κί 'ὁ Κερίσης πολεμεῖ σὰν ἔξιο παλληκᾶρι
καὶ σημεῖονεὶ σὲ καρὴ τοὺς ψήφους ποῦ θὰ πάρη.

'Στὴ Σίφῳ 'ὁ Προβελέγγιος, παιδὶ Μουσοῦν καὶ ράτσα,
πέρνει πρωτοπαλλῆκαρο τὸν μακρομάλλη Μάτσα,
ὁ δὲ Κουλούρης ὁ γαμπρὸς γοργὸς ὑποχωρεῖ
καὶ τρώει γιὰ παρηγοριὰ κευλόρια καὶ τυφί.

Τὸ Μεσολόγγι σκίλεθρο σὰν ἀχμὸν κουφερὶ
κυττᾶ τὸν Διληγγιώργη του σὰν Ἅγιο καβαλλάρη,
μὰ κί 'ὁ Τρικούπης ὁ γλυκὸς, ὁ Κώστας τὸ ξευτέρη,
τρώει καββάλ' ἀντιῶρο ἀπ' τοῦ παπᾶ τὸ γέρι,
πεταίεται κί 'ἓνας Στρατηγὸς κί 'ὁ Γεγάληδες σκορπᾶνε
καὶ 'στὰ κομμάτια πᾶνε.

'Στὴν Νάξ' ὁ Κρίσης ὁ γνωστός κί 'ὁ χι' τῆς Ἰταλίας,
ἀνὴρ λεπτής κοιλίας,

γυρεῖται σὸνεὶ καὶ καλὰ νὰ δώρη 'στὸν Μυκόνιον
τὸ τῆς μαυρίλας κόνειον.

'Στὴν Κερυνθία μὲ νὰ ἔρη σαστίζει καὶ τὰ χάνει,
νὰ Νοταρᾶς καὶ Κροικιδᾶς, νὰ κί 'ἄλλος Ντεληγιάννης,
Ζοῦζουλας, Μετζελόπουλος, Δημητριάδης, Γκράβας,
Πετρίδης καὶ Χριστόπουλος, ὄλοι σπουδαῖας γλαβάδας.

'Στὴν Ναυπακτία Καναβὸς, Σισμάνης πατριώτης,
κί 'ὀρθόνεται σὰν πλάτανος πλατὸς ὁ Πλατανιώτης,
πρωτεύει κί 'ὁ Πρωτοπαπᾶς
κί 'ἂν εἶσαι θιέκος καὶ παππᾶς
μὲ τὴν ἀράδα σου θὰ πᾶς.

Τὸ Ξηρογερὶ κρέμεται 'στὸ μοῦσι τοῦ Πετσάλη,
εἶκει κί 'ὁ Βυῦρτος πολεμεῖ μὲ νόχη σὰν ἀτσάλι,
ἀπὸ τὸν Δουναβί βρονταῖς ἔως 'στὸ Κακοσουλί,
κυττᾶ μὲς 'στὴν Οἰτύλο τὸν Μπίη Κυριακούλη,
εἶκει τὸν Πέντε Πηγαδιῶν ὁ μαχητὴς τὸ λείη,
ὁ Κοιμουντούρος ὁ Κωστής, πρῶταίος καὶ καββάλας,
κί 'ὁ Κοιμουντούρος βρένονται κί 'ὁ Μαυρομιχαλοῖ,
ποῦχουσι τάσημα τὰ πολλὰ, τῆς ἀστυνίας πάλαις.

Καὶ τοῦ Γιαννοῦκου εἰσένεται τὸ λιγερὸ κορμάκι
καὶ δὸς Καπετανάκδης βαροῦν 'στὸ Βιλιεῖτι,
τῆς Ὀλυμπίας ἄρχοντα κυττᾶ τὸν Ἀσημάκη,
ποῦχει γιγαλίη μέσα του καὶ λαύρα γιὰ Ντοβλίτι.

'Στὴν Πάλλη βλίπω τὸν Μπασιᾶ μὲ δυνατό φουστό, τὸν Μοκαρούσο, τὸν Τζανῆ, Φορίστη κι' Ἀλφονσάτο, τώρα ξεπαρδαλώνεται κάθε γερὸς ὀπλίτης τῆς Ρομηροσύνης τῆς μίζου, κι' ἀνδρειωμένους ἴσους Παζούς μὲ τὸν Μακρῆ τὸν βολιτζῆ κτυπιέται Βελιανίτης. Μακρῆ, δὲν κάνει γιὰ Βουλή, ἐσ' εἶσαι μόνο γιὰ βρολί.

Μπούτος καὶ Λυμπερούλους καὶ Σπύρος Κουμουδούρος πέρα καὶ πέρα διαλαλοῦν θριάμβους ὅσῃν Μεσοθήνη, χουγίζεται κι' ὁ Μερλόπουλος κι' ὁ Ντελαγγιάννης ντούρος, τινάζεται κι' ὁ Καρατζᾶς καὶ στέκει ὅτῳ καντίνι.

'Στὴν Παρνασσίδα μαλλιαρὰ καὶ κουρεμνία γόδια, σμίγουν μὲ τὸν Κορόδων ἐρῆς ἔλγας ὁ κλώνοι, κι' ἡ ἑκουσιμένη Λιάκουρα μὲ τὰ χιονάτα φρόδια ἐμπρός εἰς τὸν Σιμόπουλο θέρρει πῶς χαμηλόνει. Σφάζουν ἀρνιῆ ὅτῳ Σάλλωνα καὶ ὅτῳ Χριστὸ κριάρια καὶ γιὰ τὸν κύρ Ἀνάργυρο σφάζονται παλληκάρια.

'Ἠγολογῶν ξεφωνητὰ κι' ἐμένα τοῦ μαγκούση, ὅσῃν Πάτρα σὰν Διόσκουροι λαμποκοποῦν ὁ Ρούφοι, κι' ὁ Παππαζιμαντόπουλος φουσκῶτας σὰν τὸν Ἄρη, ἐκεῖ κι' ὁ ἴος Ἀχιλλεὺς, τῆς Πάτρας τὸ καμᾶρι, κι' ἂν ἔπαθε κι' ἀρρώστους κι' ἔπηγε μὲς ὅτῃ Βεζίνθη αὐτὸς πόλπους Ἀχιλλεὺς τῆς ἐκλογῆς θὰ γίνη.

'Στοῦ Ναυαρίνου τὰ νερά, Πατρίδα μου, χαίριτα Καραπαυλο καὶ Μισορῆ καὶ Σάκη καὶ Τριγγέτα, ὁ Γεντιλιάνης κι' ὁ Ζερβὸς ὅτῃ Σάχη ξεσπαθάνει, Καθβαλλάρτος καθβαλλᾶ μὰζι μὲ τὸν Βρούση, Δουμπιώτης δὲ καὶ Βακρατσᾶς μουγγρίζουν σὰν γελᾶδια ὅτῃ Σκόπελο τὴν ἑκουστή γιὰ τὰ γλυκὰ τάχλαδια.

'Ὁ Ναυτικός ὁ Μπόμπουλης ὅτῃ Σπέτειας μπουμπουνίζει κι' ὁ Κορόνᾶς ὁ Κυριακὸς κι' ὁ Λεωνιδᾶς τρίζει,

καὶ κάσους σφιγγώντας κλειδιὸ τοῦ Βαρεφιδάκη τὸ παιδί, τῆς Σύρας ἀρχοντόπουλο, μὰζι μὲ τὸν Λαδόπουλο κτυπᾶ τὸν Βοκοτόπουλο, καὶ λείει ὅτῳν Τσιροτινᾶ πῶς σκιπτεται ὅτ' ἔλθινὰ ν' ἀφήση πὰς τοὺς Συρανοὺς, κι' ἐκείνοι σκούζουν; εἰσώρους! στάσου, διαβάντρο Νικολῆ, μὴ φύγης ἀπ' τὴ Σύρα καὶ μὰς γυμίστῃ τὸ κορμί τοῦ Φερκελὶδ' ἡ ψείρα.

Μαυρογορδάτος εἶν' ἐκεῖ, νυχάτος πετεινός, κι' ὁ Τόμαν ὁ Ραδάμανθης, ὁ Φραγκοουριανός, ὁ Παγανίλης, Γραμματικὸς τῆς ἔλλοτῃ Βουλῆς, πολέμαρχοι δυνάμεις καὶ λίμας ὀφελίμου, πετᾶ κι' ὁ Γισαμολαδᾶς, ὁ νέος Παντελής, τὰ ἴδια, Παντελάκη μου, τὰ ἴδια, Παντελῆ μου.

'Ἡ Θῆνος καταφλέγεται καὶ γίνετα ντιβάνι, Σιγάλας καὶ Μαυρομαρᾶς βαρῶν τὸν Γκῶν ὅτ' αὐτῆς, ἐκεῖ κι' ὁ Δρόσος φλέγγεται κι' ὁ Φώσκολος ὁ πάνου, ὅστις ἐρημνευόμενος ἴσῃ κολοφωτῆ.

Τὰ δοξασιμένα Τρίκαλα ἴπῃαν κι' ἐκεῖνα ῥόκο, κι' ἐκεῖ Ζωνάρια γιὰ καυγὰ καὶ γιὰ φοβία λᾶσοι, ὁ Κατζηγάκης πολέμαῖ κατ' ἑπείρωτο Κόκο, πέρτουν ματσούκακι σὰν βροχὴ καὶ ῥάπια σὰν χαλάει.

Σαλάτα κάθε κόμματος τὰ σύμβολα τὰ κᾶνου, μωρσίνη, Κόρδονος, ἔλγας, καὶ ὀδὸ παράξενα πουλιὰ, ποῦ τραμασιμ' ἀπ' τοὺς οἰσιμὸς τῆς Τριφυλλίας φθάνου, γύρω τρίγυρω μὰς πετῶν καὶ λὲν εἰς βόσους τὰ ῥωτοῦν πῶς μ' ὄλα τὰ κουνήματα τῆς ἐκλογῆς τὸ γλῆντι κᾶνει δὲν τὸ ξεγᾶνει, ὁ δὲ Κοκκιένης μάχεται μὰζι μὲ τὸν Σαρφοντῆ καὶ μπουμπουλήθραις φτεζάνει.

'Στὴν Τριγωνία τὸν Σκαλοτὰ κωττὰ καὶ τὸν Τριγώνη, ἄγ! νὰ τὸν εἴχαμε ψητὸ νὰ ξεγαθοῦν οἱ πόνοι. Ὅτῳν Πόρο τὸν πολυδοξο γιὰ τὰ πολλὰ λεμόνια ὁ Δαίμλης ξερομᾶ ὀρειμὸς μὲ κορόδων, ἀνοβολοῦν ἀμυγδαλιὰς ὅτῳν ἔλγιο τοῦ χαιμῶνος κι' ὁ Τζιώτης Κόρπας μὲς ὅτῃ Τζιὰ κερῆ καὶ πίνει μένος, ὅτῳν Τύρναβο, ποῦ ἴνιγκα κτήλις τὸν Τούρκου πρώτη, σπῆας πετῶν ἀπ' τὰ σπαθὰ Λιμπρίτη-Λαπαθιώτη, ὅτῃ Φάροσας, ποῦ κῆφας τὸν Τούρκου τὸν ἔερα κι' ὁ Κάισαρ τὸν Πομπῆιον ἐνίκους μὲ ἴμερα, Γηγοριάδης πᾶνετα μὲ τὸν Ἀστεριάδῃ καὶ Τούρκου εἴμα κῶκιννα τὰ βάζουν ὅτῳ σημάδι.

Φωτίζει τὴν Φθιώτιδα χρυσὴς ἡμέρας ἴσος, ὁ Τσιριμῶκος εἶν' ἐκεῖ, κι' ὁ Κρίτσας κι' ὁ Χατζίσκος, κι' ὁ σθεναρὸς Ἀγαθοκλῆς, ὁ τσιγαρᾶς ὁ θερακλῆς.

'Στὴν Ἰῶρα ὄσο Γαίληδες, καπετανεῖο πρώτοι, σπᾶνουν μπαϊράκι, κορόδωνται κι' ὁ Τσαμαδὸς κοντὰ ὅτῳν Κουντουριᾶτη καὶ ὅτῳν Θεοδοφῶρη, καὶ ὅτῃ Φαρᾶ, ποῦ βράζουσε δελεῖνινα καπετανούς, παλεύουν ὀδὸ Κανάρηδες μὰζι μὲ ὀδὸ Βρατσάνους.

Μὲς ὅτῃν Χαλκίδα κῶταξες... σαστίξεις νὰ τὴν βλίπηρ... νά! Βαράτσος, μαχητῆς, Γενιάτης καὶ Γαζέλης, χυμᾶ κι' Ἀβέρωφ Κορόνᾶς, χυμᾶ κι' ὁ Κριεζιώτης, πανάργαμος ἰσπότης, ἄλλ' ὁ Καλογορῆπουλος τοῦ κῆβι τὴν ὀρμή του, ὁ δὲ Βουδούρης κρατερὸς στήλῳνι τὸ κορμί του, κι' ἀπάνω του σὰν νᾶνε θεόκτιστο κοτρίνι συντριβεται κι' ὁ Κακαρᾶς, μὰ δὲν τὰ κακαρῶνει.

Τὶ πολέμαρχοι ροβολοῦν γιὰ σὲ, ῥωτῆγῃ Πατρίδα, ποῦ μὲ σαλαῦ ἡ βίδα, κι' ἕνα πρὶς ἐν' ἂν τοὺς εἰπᾶ θερρῶ πῶς δὲν μὲ φθάνει νᾶχω χαρτὶ τὸν οὐρανὸ, τὴν θάλασσα μελάνι.

Βράζει στερεὴ καὶ πῆλαγος, οἰσιμὸς, φωτιὰ, τρομᾶρα, κρασί, φαί, ξεφάντωμα, καὶ χέρισμα τσιγᾶρα, τρίζουν προγόνου κῶκαλα, Λαμπρῆ γιὰ κάθε μνημα, κι' ἕνος κρυφὸ διαλαλητῆ πῆφει ὅτῃ γῆ, ὅτῳ κῆμα τὸ φλεγερὸ τὸ μῆνυμα: αχτυπᾶτε, πολέμαρχοι, ὅτῳν κῆλομ τῆς ἐκλογῆς, ποῦ Τούρκος δὲν ὑπάρχει.

Κώστας Σακαλλάρηπουλος, νέος οὐλαγενίας, καὶ λὲν περιοποῦδατος γιατρὸς τῆς Μαντινείας, πᾶρε κοπίλα (ἡλευτῆ) μὲ θῆλγυτρα καὶ χέρι, τὴν Μαργῶ Μουδάλα, κι' ὄλοι χαρὰς εὐχῆθῃαν ὅτῳν τσιριστὸ ζευγᾶρι καὶ τοῦ πουλιῶ τοῦ γῆλα.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μὰς τὸ Γραφεῖον, ὄλο μέτρα καὶ ρυθμᾶς, ὅτῳν Πιννακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμᾶς.